

Sygn. akt **IC 2173/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Szatkowska

Protokolant: Damian Szychta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2017r.

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej**

o **zapłatę**

zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 11.902,77 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset dwa złote siedemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 06.03.2017r. do dnia zapłaty oraz kwotę 25.276 zł (dwadzieścia pięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 2173/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 31 sierpnia 2016 r. (...) Sp. z o.o. w W. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 217.164,54 zł z odsetkami ustawowymi do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. od kwot z poszczególnych faktur. W uzasadnieniu pozwu, powód wskazał, iż pomimo wystosowanego do pozwanego wezwania do zapłaty, nie nastąpiło spełnienie świadczenia należnego z nieuregulowanych faktur VAT.

Nakazem zapłaty z dnia 9 września 2016 r. wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Okręgowy w Płocku zasądził powyższą kwotę wraz z żądanymi odsetkami i kosztami procesu.

W sprzeciwie z dnia 3 października 2016 r. pozwany zaskarżył nakaz w całości, wniósł o wyznaczenie rozprawy, na której prawdopodobnie doszłoby do zawarcia ugody między stronami, o rozłożenie zadłużenia na 12 równych miesięcznych rat i nieobciążanie kosztami procesu pozwanego z uwagi na trudną sytuację finansową szpitala. Pozwany podniósł, iż znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, co jest przyczyną opóźnień w płatnościach. Zadłużenie szpitala, które stało się wymagalne wynosi obecnie ponad 43 mln złotych. Ponadto pozwany informacyjnie podał, że zawsze wykazuje dobrą wolę i realizuje swoje zobowiązania w miarę osiągalnych przez niego możliwości finansowych.

W piśmie z dnia 6 marca 2017 r. powód cofnął powództwo w części, tj. co do kwoty należności głównej w wysokości 217.164,54 zł z jednoczesnym zrzeczeniem się roszczenia w zakresie należności głównej, bez zrzeczenia się roszczenia do odsetek od tych kwot i zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pisma pełnomocnik powoda wskazał, iż pozwany po złożeniu sprzeciwu od nakazu zapłaty uiszczył powodowi dochodzoną kwotę główną w dwóch transzach: w dniu 9.12.2016 r. – 108.582,27 zł i w dniu 30.12.2016 r. – 108.582,27 zł. W związku z powyższym, powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, co do należności głównej, natomiast podtrzymał żądanie zasądzenia odsetek ustawowych

do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, tj. kwoty 11.902,77 zł oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych w kwocie 25.276 zł.

Sąd ustalił, co następuje :

(...) Szpital Wojewódzki w C. zawarł z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowy, dotyczące dostawy sprzętu medycznego, odczynników kalibratorów, materiałów zużywalnych i kontrolnych do koagulologii łącznie z dzierżawą analizatora z wyposażeniem, odczynników i materiałów eksploatacyjnych do analizatora serii GEM Premier 4000, odczynników, materiałów kontrolnych, kalibracyjnych, zużywalnych i eksploatacyjnych do oznaczeń gazometrii, elektrolitów i kooksymetrii: w dniu 22 kwietnia 2014 r. o nr (...), w dniu 12 czerwca 2014 r. o nr (...), w dniu 12 stycznia 2015 r. o nr (...), w dniu 14 października 2015 r. o nr (...) (v. umowy z załącznikami k. 11-14, k.15-24, k. 25-26, k. 27-31).

Powód wywiązał się z umowy dostawy zamówionego towaru i wystawił stosowne faktury VAT (v. faktury VAT – k. 35-129). Pozwany nie uregulował należności w terminie (okoliczność przyznana przez pozwanego).

Pismem z dnia 20 lipca 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległości wraz z odsetkami (v. pismo k.32-33).

W dniu 9 grudnia 2016 r. pozwany dokonał na rzecz strony powodowej zapłaty kwoty 108.582,27 zł oraz w dniu 30 grudnia 2016 r. również kwoty 108.582,27 zł (potwierdzenia przelewu k. 191, 192).

Na koniec roku 2015 r. aktywa pozwanego szpitala były równoważne z jego pasywami. W 2015 r. pozwany był zadłużony na kwotę ponad 46 mln zł (v. bilans k.145). W pozwanej placówce funkcjonują 23 oddziały, w których w 2015 r. hospitalizowanych było ponad 31 tysięcy osób. W ww okresie w placówce wykonano 60.635 badań, natomiast w poradniach specjalistycznych udzielono ponad 138.000 porad (v. dokumentacja dotycząca działalności leczniczej szpitala k.151-153). Na rachunkach bankowych na koniec sierpnia 2016 r szpital posiadał środki w kwocie 473.315,88 zł (v. zestawienie rachunków k.146).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów w postaci: umów zawartych między stronami: w dniu 22 kwietnia 2014 r. o nr (...), w dniu 12 czerwca 2014 r. o nr (...), w dniu 12 stycznia 2015 r. o nr (...), w dniu 14 października 2015 r. o nr (...) (v. umowy z załącznikami k. 11-14, k.15-24, k. 25-26, k. 27-31), faktur wystawionych przez powoda (k. 35-129), wezwania do zapłaty z dnia 20 lipca 2016 r. (k. 32-33), bilansu finansowego szpitala (k.145), dokumentacji dotyczącej działalności leczniczej szpitala (k.151-153), zestawienia z rachunków bakowych (k.146), potwierdzeń przelewu (k. 191, 192).

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym, nakaz zgodnie z postanowieniami art. 505 §1 k.p.c. utracił moc, a sprawa podlegała rozpoznaniu na rozprawie.

Strony zawarły umowy dotyczące dostarczania sprzętu medycznego, odczynników kalibratorów, materiałów zużywalnych i kontrolnych do koagulologii łącznie z dzierżawą analizatora z wyposażeniem, odczynników i materiałów eksploatacyjnych do analizatora serii (...), odczynników, materiałów kontrolnych, kalibracyjnych, zużywalnych i eksploatacyjnych do oznaczeń gazometrii, elektrolitów i kooksymetrii. Pozwany zobowiązał się na mocy tych umów do zapłaty wynagrodzenia powodowi za dostarczone materiały.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umowy, ani faktu wykonania umów przez powoda, ani okoliczności, że nie uiścił należności za dostarczony towar, ani też zasadności żądania ustawowych odsetek od dat, od których mają być naliczane.

Z tych względów powództwo, zmodyfikowane w piśmie z dnia 6 marca 2017 r., uwzględniono na podstawie art. 605 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 482 k.c.

W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek pozwanego o rozłożenie należności na raty.

Dla zastosowania instytucji z art. 320 k.p.c. musi zachodzić szczególnie uzasadniony wypadek. Przyjmuje się powszechnie, że takimi szczególnymi wypadkami są sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie przez niego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Pozwany w żaden sposób nie wykazał aby takie okoliczności miały miejsce, bowiem za szczególny wypadek nie można uznać wyłącznie trudnej sytuacji materialnej pozwanego. Także charakter działalności prowadzonej przez pozwanego w żaden sposób nie uzasadnia zastosowania wobec niego instytucji, o jakiej mowa w art. 320 k.p.c. Pozwanego powinny obowiązywać takie same zasady odpowiedzialności cywilnoprawnej, jak innych uczestników obrotu gospodarczego. Nie można więc przerzucać ryzyka finansowego funkcjonowania placówki na kontrahenta dla zapewnienia bieżącego działania.

Powód prowadząc działalność gospodarczą musi mieć także zachowaną płynność finansową, a rozłożenie zadłużenia na raty będzie godzić w jego interes. Ochrona, jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c., nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (zob. wyrok SA w Gdańsku z 31.05.2012 r. IACa 242/12 LEX nr 1321914).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. Na koszty te składają się: opłata od pozwu (10.859 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (14.400 zł), opłata skarbową (17zł). Wprawdzie powód cofnął pozew w części, na skutek zaspokojenia roszczenia, jednak pozwany dokonał zapłaty już po wytoczeniu powództwa. W tej sytuacji należy traktować go, jako stronę przegrywającą.

W ocenie Sądu w sprawie niniejszej nie zachodził także szczególnie uzasadniony wypadek pozwalający na odstąpienie od obciążania kosztami procesu strony na podstawie art. 102 k.p.c. Bezsporne jest, iż przeciwko pozwanemu toczy się szereg postępowań sądowych o zapłatę, gdyż permanentnie nie reguluje terminowo swoich zobowiązań, zatem niniejsza sprawa nie jest wyjątkowa na tle funkcjonowania szpitala. Także charakter prowadzonej przez niego działalności w żaden sposób nie uzasadnia zastosowania wobec pozwanego dyspozycji art. 102 k.p.c. i odstąpienia od obciążania go kosztami procesu, tym bardziej, że pozwany nie wykonując zobowiązania, niewątpliwie dał powód do wytoczenia powództwa.

z/ doręczyć pozwanemu odpis wyroku z uzasadnieniem.